

תת"ע 752/02/20 - מדינת ישראל נגד אמג'ד זידאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

10 אפריל 2023

תתע"א 752-02-20 מדינת ישראל נ' זידאן

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מערוף סעב

המאשימה

נגד

1 אמג'ד זידאן באמצעות עו"ד נאג'י עאמר,

מטעם הסנגוריה הציבורית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו, בשני אישומים שצורפו להלן:

בתיק שלפני הורשע בעבירות של **נהיגה ברכב ואי ציות לאות שוטר במדים, נהיגה בקלות ראש, בכך שזיגזג עם הרכב בכביש, ונהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם**. האירוע התרחש ביום 17.1.20, בשעה 9:30, בכביש 784, עת נהג הנאשם ברכב פרטי.

בתיק שמספרו 10187-12-19 הורשע **בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם ואי ציות לאות שוטר במדים**. האירוע התרחש ביום 15.12.19, בשעה 14:25, בכפר מנדא, עת נהג הנאשם באופנוע.

2. המדינה בטיעוניה עתרה לענישה שכוללת רכיב של מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים, בצינה כי מתחם הענישה נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל, פסילה שבין 3 חודשים ל-5 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס, וביקשה להשית את הרף העליון של המתחם.

לשיטת התביעה, מדובר בשני אישומים של נהיגה על ידי בלתי מורשה לנהיגה ואי ציות להוראות שוטר, והתנהלות הנאשם באירועים מלמדת על מסוכנותו ועל זלזול במערכת אכיפת החוק, ומצדיקה הטלת מאסר מאחורי סורג וברית. צוין שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועל כן נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת ולגליון הרשעותיו של הנאשם.

לשיטת ב"כ הנאשם נסיבות המקרה אינן מצדיקות הטלת מאסר בפועל, ויש להסתפק בהטלת מאסר מותנה ופסילה ברף התחתון של המתחם. בית המשפט התבקש שלא להטיל קנס נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם. הוטעם שיש להתחשב בנסיבות חייו האישיות המורכבות של הנאשם, כמפורט בתסקיר, ועברו התעבורתי הדל. עוד נטען כי מדובר בשני אישומים, שבוצעו בעת שהנאשם היה בן 18 ו-19 ומאז ביצוע העבירה האחרונה ועד היום חלף זמן ניכר, תקופה של כשנתיים, והנאשם לא ביצע עבירות דומות והחל ללמוד נהיגה. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

לאחר הדיון הגישה ההגנה, המלצה מטעם מפקדיו של הנאשם, מיום 5.1.22, ובה צוין שהנאשם חייל ממושמע, בעל מוטיבציה גבוהה, ויכולת להפיק לקחים.

3. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עלה שהנאשם מתאים לעבודות שירות.

4. עבירת נהיגת רכב בידי מי שאינו מורשה, מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לציית לחוק ואינטרס הציבור שמחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידי הגורמים המוסמכים לכך. במקרה דנן הפגיעה בערך המוגן גבוהה שכן מדובר בעבירה שהנאשם שב וביצעה בשנית, בתוך פרק זמן של כחודש.

בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירה של נהיגת בידי בלתי מורשה.

5. בעפ"ת 37090-05-10 **אימן עודה נ' מדינת ישראל**, בהתייחסו לחומרת העבירה והסיכון הטמון בה, קבע בית המשפט:

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו"

לצד עבירה זו עבירות של אי ציות לאות שוטר, שמבטאות זלזול בסיסי בשלטון החוק, וכן עבירה של נהיגה בקלות ראש, שיש בה כדי לסכן את הציבור ואת שלום משתמשי הדרך, כך שהפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור ושלטון החוק, גבוהה.

מדיניות הענישה

6. בעפ"ת (ב"ש) **22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל** (13.11.12), קבעה כב' השופט ט' חיימוביץ שמתחם הענישה ביחס לעבירה של נהיגה על ידי בלתי מורשה נע ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל, למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה.

7. ברעפ **11892/05 יוסף כולי נ' מדינת ישראל** (9.3.06), אליו הפנתה המאשימה, נגזרו על רוכב אופנוע, שהורשע בשני אישומים של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקף, שאירעו בתוך שבוע אחד, מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, מאסר מותנה, פסילה לשנתיים וקנס בסך 2,500 ₪. בר"ע נדחתה.

8. בעפ"ת (ת"א) **17880-10-14 חאלד נ' מדינת ישראל**, (30.10.14) דחה כב' השופט רענן יוסף את הערעור על עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ואיבוד שליטה ברכב לאחר שנרדם על ההגה אבד שליטה וגרם לתאונה עצמית בה פגע במעקה הבטיחות ובעץ. על הנאשם שלא הורשע בעבר בעבירות דומות נגזרו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 18 חודשים, קנס, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. צוין שמכלול הנסיבות של איבוד שליטה והרדמות על ההגה בשילוב עם נהיגה ללא רישיון מעולם מצדיק הטלת מאסר בפועל או בעבודות שירות הגם שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה.

9. בעפ"ת (חי') **2405-06-18 מדינת ישראל נ' סולטאן** (20.6.18) (להלן - עניין סולטאן), בשני אישומים,

האחד בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה במהירות, והשני, בעבירות של בלתי מורשה, ללא ביטוח ואי ציות לשוטר. לאחר הגשת כתבי האישום הוציא הנאשם רישיון נהיגה. בית המשפט השית 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בת שנה ופסילה על תנאי. למעט המאסר המותנה שקוצר ל-6 חודשים, הערעור נדחה.

10. **בעפת (מרכז) 25225-03-13 יבין גיטנס נ' מדינת ישראל** - בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונת דרכים בה נפגע אדם, עזיבת מקום התאונה ואי הודעה על התאונה. בית המשפט גזר חודשיים מאסר בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי ל - 3 שנים, 12 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי פסילה על תנאי ל - 3 שנים וצו מבחן לשנה. בדחותה את הערעור ציינה כב' השופטת נ' אוהד כי גזר הדין הקל מאוד עם הנאשם, וכי גם בנהיגה ללא רישיון נהיגה בפעם הראשונה, העונש ההולם הוא מאסר בפועל ממש, והוכח במקרה זה כי נהיגה בידי בלתי מורשה כמוה כ"פצצה מתקתקת".

11. **בתת"ע 352-09-11 מדינת ישראל נ' יזראילוב משיח (15.1.15)** - בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח. זוהי פעם שנייה בה הנאשם נוהג בהיותו בלתי מורשה. כב' השופט א' קאופמן גזר 45 ימי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי וכן פסילה על תנאי.

12. **בתת"ע 4014-12-11 מדינת ישראל נ' תקלה חאג' יחיא** - בעבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה ואי ציות להוראות שוטר לעצור, כשזוהי פעם שנייה בה הנאשם נוהג ללא רישיון נהיגה. בית המשפט ציין כי מן הראוי היה להטיל עליו מאסר לריצוי בפועל נוכח המסוכנות הרבה הטמונה בהתנהגותו, אך לנוכח לקיחת אחריות על ידי הנאשם והבעת חרטה, הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות כספית.

13. עיון בפסיקה, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, מלמד על מתחם ענישה שנע ממאסר מותנה ועד מאסר בפועל, שיכול ויהא בעבודות שירות, בין מספר חודשים עד למעלה משנה, מאסר מותנה, לצד פסילה, שנעה בין מספר חודשים למספר שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים. והכל תלוי בנסיבות ביצוע העבירה, בעבר התעבורתי, ובסיכויי השיקום של הנאשם. ריפוי הפגם נלקח כשיקול לקולא בגזירת הדין.

במקרים בהם דובר בעבירה חוזרת ונשנית, או בעבירה שהתלוו לה עבירות חמורות נוספות, הוטל רכיב של מאסר, שיכול ויהא בעבודות שירות.

הפסיקה אליה הפנה הסנגור

בתת"ע א 6319-07-18 - מדינת ישראל נ' מסרי (מיום 19.2.20) - בגזר דין של מותב זה, צוין מתחם ענישה בעבירה ראשונה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שכולל, מאסר מותנה, ולעיתים, מאסר בפועל קצר, לצד פסילה, פסילה על תנאי וקנס. הנאשם נעדר עבר תעבורתי, והושתה פסילה בת 7 חודשים.

גזר דין זה אין בו כדי ללמד על המקרה שלפני, בו מדובר בשני אירועים של נהיגה כבלתי מורשה, שארעו בהפרש של כחודש. זאת ועוד, הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ושירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו.

דין וגזירת העונש

14. בענייננו, מדובר בשני ארועים, שארעו בהפרש של כחודש, בהם הנאשם נהג כבלתי מורשה לנהיגה. לעבירה נלוות עבירות של אי ציות לשוטר ובארוע אחד גם עבירה של נהיגה בקלות ראש, נוכח זיגזוג הנאשם בכביש. התנהלותו של הנאשם מעידה שאין מדובר במעידה חד פעמית ועל כן מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

לעניין זה יפים דברי בית המשפט בעניין סולטאן, שם, בשני ארועים של נהיגה על ידי בלתי מורשה, ועבירות נלוות, הוטל מאסר, בן 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות:

"תמים דעים אני עם בית משפט קמא בקביעתו לפיה ראוי להחמיר עם נהגים צעירים שאינם בעלי כישורי נהיגה הנוטלים לעצמם את החירות, נוהגים בכלי רכב, ומסכנים בהתנהלותם את עצמם ואת כלל משתמשי הדרך. לדאבון הלב אירועים אלה מסתיימים לא פעם בפגיעות בגוף ובנפש ואף בקטילת חיי אדם".

15. במסגרת ההליך הוגשו 3 תסקירים. מהתסקיר הראשון, מיום 17.10.21, עולה שהנאשם, בן 21, רווק, תושב כפר מנדא, לומד נהיגה. קצינת המבחן למבוגרים ציינה שהנאשם מקבל אחריות פורמלית על מעשיו, והתייחסותו לעבירות מעידה על קושי בהבנת מורכבות מעשיו והסיכונים שטמונים בהם. צוין שהתנהלותו בשני הארועים, שבוצעו בתוך פרק זמן קצר, מבטאת קושי בשליטה בדחפים וקושי בזיהוי מצבי סיכון, לצד קושי בקבלת סמכות גורמי אכיפת החוק. קצינת המבחן העריכה כי ללא התערבות טיפולית, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק גבוה. נוכח התרשמותה מהיעדר פניות רגשיות ומעשית להליך שיקומי מקיף, מצד הנאשם, הוערכה פרוגנוזה נמוכה לשיקום, והומלץ על ענישה מרתיעה.

מתסקיר המבחן, מיום 14.3.22, עולה שהנאשם התגייס לצבא בחודש נובמבר 2021 כלוחם, והתקשה לקבל ימי חופש לצורך הגעה לפגישה. צוין שהנאשם מסר שיתקשה להתחייב להליכי שיקום בתקופה הנוכחית בחייו. לדבריו, אינו מרגיש צורך בנזקקות טפולית נוכח מאמציו לשקם חייו באמצעות גיוסו לצבא.

מהתסקיר השלישי והמשלים, מיום 19.6.22, עולה ששירות המבחן ניסה ליצור קשר עם הנאשם לצורך זימונו לפגישה ולצורך יצירת קשר עם מפקדיו בצבא, אך לא התקבל מענה מצדו. ביום 19.5.22, אף פנה שירות המבחן לסנגור שיסייע בכך, אולם הנאשם לא חידש קשר עם שירות המבחן. נוכח ניתוק הקשר עם שירות המבחן, וההערכה שיתכן שהתנהלותו זו נובעת מגיוסו לצבא, והיעדר פניות, הוערכה פרוגנוזה נמוכה לטיפול, בשלב הנוכחי, וקצינת המבחן ציינה שאין ביכולתה להעריך את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. בהינתן האמור, שירות המבחן לא נתן המלצה טיפולית.

16. כעולה מגליון ההרשעות, הנאשם אינו אווז ברישיון נהיגה וצבר לחובתו 4 הרשעות. עצירה על שול הדרך, משנת 2021, נהיגה או רכיבה באופנוע ללא קסדת מגן, משנת 2020, השלכת חפץ מרכב, משנת 2019, ונוסע לא חגור, משנת 2019.

17. עם זאת, מצאתי להתחשב בכך שהנאשם, צעיר בתחילת דרכו, ונסיבות חייו האישיות מורכבות. אביו נפטר בהיותו ילד, והדבר השפיע על מהלך חייו. זאת ועוד, הנאשם הודה באישומים, וחסך מזמנו של בית המשפט. במכתבו של מפקדו, מיום 5.1.22, צוין שהנאשם משרת תחת פיקודו 3 שבועות, ומדובר בחייל ממושמע, בעל מוטיבציה גבוהה

ומפקדו ביקש להתחשב בו בשל התנהגותו הטובה.

עם זאת, לא נטען בפני כי המחדל הוסר ואך צוין לפני כי הנאשם לומד נהיגה.

לחובת הנאשם יש לזקוף את המשכונות ההליכים בתיק. ל-3 הדיונים האחרונים שהיו קבועים למתן גזר דין (5.7.22, 19.7.22, 25.7.22) הנאשם לא התייצב. בדיון שנערך ביום 25.7.22 הותלו ההליכים נגדו, לצורך איתורו, וביום 12.10.22 חודשו ההליכים. בדיון, ביום 15.2.23 הנאשם לא התייצב בפעם הרביעית והתיק נדחה למתן גזר דין ליום 28.2.23, תוך שהוצא נגד הנאשם צו הבאה, ללא אפשרות שחרור. ביום 21.2.23 הובא הנאשם בצו הבאה והתחייב להתייצב בפני הממונה. ביום 9.3.23 ניתנה חוות דעת הממונה, לפיה הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

18. בשקלול האירועים המתוארים, שמיוחסים לנאשם, נהיגה בהיותו בלתי מורשה, בשתי הזדמנויות שונות, שאירעו בהפרש של כחודש, כשלצדן עבירות של אי ציות לשוטר, ונהיגה בקלות ראש, כשמתסקיר המבחן עולה שהנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן, וקצינת המבחן העריכה שללא התערבות טיפולית, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, גבוה, לצד התנהלות הנאשם בתיק שגרמה להימשכות ההליכים בתיק, אני סבורה שאין מנוס מהטלת רכיב של מאסר.

עם זאת, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ונסיבות חייו המורכבות, והעובדה שהנאשם לא נשא עד היום מאסר, נשיאת עונש המאסר תהא בדרך של עבודות שירות.

נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם וגילו הצעיר, אורכה של תקופת המאסר שתיגזר תהא בת חודשיים.

לתקופת המאסר יתווסף רכיב של פסילה מוחשית, בת שנתיים, שירחיק הנאשם לתקופה משמעותית מנהיגה בכביש, וכן ענישה צופה פני עתיד, שתזהיר הנאשם מהצפוי לו אם ישוב ויבצע עבירות דומות, בדמות מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות, וקנס.

19. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. חודשיים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, במועצה מקומית ביר אלמכסור, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 13.12.21 ו-9.3.23.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 16.5.23, בשעה 8:00, ביחידת עבודות השירות, במתחם כלא מגידו.

הנאשם מוזהר שהפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

2. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או של נהיגה בזמן פסילה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים.

הנאשם הצהיר בפניי שאין לו רישיון נהיגה תקף להפקדה. אין צורך בהפקדה. מניין הפסילה יחל מהיום. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת.

הנאשם מוזהר כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה המנויה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

5. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

בתשלום אחד תוך 90 יום.

אם קיים פיקדון, יקוזז סכום הקנס מהפיקדון והיתרה תוחזר לנאשם, בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

6. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, או עבירה של נהיגה בפסילה או עבירה של נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, למשך שנתיים מהיום.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ט תשפ"ג, 10 אפריל 2023, במעמד הצדדים.